

Celes Piedrabuena

Semàfor verd i... gas!

Els equips, els esquiadors i els tècnics apuren la seva posta a punt davant l'inici de temporada que s'acosta. Coronet Peak a Nova Zelanda, Nevados de Chilan i Vallenevado a Xile o Cerro Pastor a Argentina han estat testimoni d'aquest escalfament previ a Sölden, la primera gran cita de l'hivern que, com ja és habitual obre la Copa del Món d'Esquí Alpí.

La cita, el penúltim cap de setmana d'octubre. L'expectació és màxima. Els aficionats i periodistes ja fa dies que es mosseguen les ungles de les ganes que tenen de veure com els millors esquiadors del món se citen a primera hora del matí per desafiar-se cara a cara. Cantell contra cantell. I els propis esquiadors volen d'una vegada per totes descarregar tota l'adrenalina que porten acumulada, després d'una pretemporada

que gairebé a tots se'ls acostuma a fer massa llarga. Sölden és un clàssic. Tots els corredors, menys els novinguts coneixen la glacera de Rettenbach, la qual guarda més secrets del que sembla des de la tele o des de les grades que sempre s'omplen de gom a gom. El dissabte 23 és el torn del gegant de les dones i el diumenge el dels homes. El resultat sempre és incert. És la primera cursa. Molts esquiadors estrenen marca i les condicions canviants de la pista demanen una alta concentració i exigència. Didier Cuche i Tanja Poutiainen van ser els darrers triomfadors en aquesta joia austríaca, però si donem un cop d'ull als darrers resultats veurem que des de 2005 cap esquiador ha repetit victòria.

39+39= 78

Aquest no és el nombre de cerveses que se serveixen en deu minuts en una de les paradetes que hi ha al costat mateix de la zona d'arribada de Sölden, sinó el nombre de curses de la present Copa del Món, repartides a parts iguals entre homes i dones, o dames, com diu la FIS. Tant ells com elles visitaran un total de 20 estacions i faran el mateix nombre de curses: nou descens, set supergegants, vuit gegants, deu eslàloms i tres combinades. El que varia és el terreny de joc, ja que homes i dones no competeixen sempre en els mateixos escenaris. Àustria, Suïssa, França, Alemanya i Itàlia són els països que tenen la sort d'acollir un major nombre de competicions, davant una certa davallada del nou món, on Canadà i els Estats Units només gaudeixen d'una competició cadascuna.

La Copa del Món consta de
39 competicions en homes i
39 en dames, i en total visita
40 estacions d'esquí

Pel que fa a les estacions, enguany han entrat al calendari de la FIS noms com Munic, Chamonix, Hinterstoder, Bansko, Lenzerheide, Tarvisio o Semmering. Malauradament, aquesta temporada no tenim Copa del Món d'Esquí Alpí a casa nostra. Entrar a la llista de la FIS, fins i tot a la prellista, està molt complicat. Són molts factors els que intervenen.

Benjamin Raich es deixarà la pell per tornar a ser el número 1

Aksel Lund Svindal, flamant fitxatge de Head

Copa del món d'esquí alpí 2010-2011

Ted Ligety ja corre per Head

Kathrin Zettel
ha superat els seus problemes físics

Bode Miller,
aquesta temporada, a Coronet Park

Copa del Món 20010/2011

Octubre				Gener (cont.)			
23/24	Sölden (Àustria)	GS	Dames-Homes	08/09	Adelboden (Suïssa)	GS/SL	Homes
Novembre				11	Flachau (Àustria)	SL	Dames
13/14	Levi (Finlàndia)	SL	Dames-Homes	14/16	Wengen (Suïssa)	DH/SL/SC	Homes
27/28	Aspen (EUA)	GS/SL	Dames	15/16	Maribor (Eslovènia)	GS/SL	Dames
27/28	Lake Louise (Canadà)	DH/SG	Homes	21/23	Kitzbühel (Àustria)	DH/SG/SL/K	Homes
Desembre				22/23	Cortina d'Ampezzo (Itàlia)	DH/SG	Dames
03/05	Lake Louise (Canadà)	DH/SG	Dames	25	Schladming (Àustria)	SL	Homes
03/05	Beaver Creek (EUA)	DH/SG/GS	Homes	29/30	Sestriere (Itàlia)	DH/SC	Dames
11/12	St. Moritz (Suïssa)	SG/GS	Dames	29/30	Chamonix (França)	DH/SC	Homes
11/12	Val d'Isère (França)	GS/SL	Homes	Febrer			
17/18	Val Gardena-Gröden (Itàlia)	DH/SG	Homes	04/05	Arber-Zwiesel (Alemanya)	GS/SL	Dames
18/19	Val d'Isère (França)	DH/SC	Dames	05/06	Hinterstoder (Àustria)	SG/GS	Homes
19	Alta Badia (Itàlia)	GS	Homes	25/27	Are (Suècia)	DH/SG/SC	Dames
21	Courchevel (França)	SL	Dames	26/27	Bansko (Bulgària)	SL/SC	Homes
28/29	Semmering (Àustria)	GS/SL	Dames	Març			
29	Bormio (Itàlia)	DH	Homes	05/06	Tarvisio (Itàlia)	DH/SG	Dames
Gener				05/06	Kranjska Gora (Eslovènia)	GS/SL	Homes
02	Munic (Alemanya)	SL Paral·tel	Dames-Homes	11/12	Spinderv Mlyn (Txèquia)	GS/SL	Dames
04	Zagreb (Croàcia)	SL	Dames	12/13	Kvitfjell (Noruega)	DH/S	Homes
06	Zagreb (Croàcia)	DH	Homes	16/20	Lenzerheide (Suïssa)	DH/SG/GS/SL/NTE	Dames-Homes
08/09	Zauchensee (Àustria)	DH/SG	Dames	GS = Gegan / SL = Eslàlom / DH = Descens / SG = Super Gegan / SC = Combinada			

Osborne Paradis
ha de millorar el seu rendiment

Tanja Poutiainen defensa
ara els colors de Fischer

Lindsey Vonn
preparant-se físicament

Copa del món d'esquí alpí 2010-2011

La foto dóna vertigen, com vertigen dóna veure l'ambient que hi havia per veure l'arribada de Carlo Janka a Kitzbühel

Moltes estacions demanen una oportunitat i hi ha poques places a repartir. A la Molina vam viure uns dies de glòria inoblidables, màgics. L'organització va ser de les millors, l'ambient el de les grans condicions i les condicions meteorològiques van deixar a més d'un bocabadat. A veure si en properes temporades tornem a ser dalt de tot. Probablement, aquesta aspiració estigui molt lligada al projecte olímpic Barcelona-Pirineus 2022, però, temps al temps.

El que no podem passar per alt és que als Pirineus disposem de bones estacions, i de bons estadis, cada cop se'n homologuen més, i la celebració de la Copa d'Europa a La Molina ja és un clàssic, a més, enguany, aquest calendari també contempla les cites de Soldeu i Formigal, en el que és una excel·lent oportunitat de veure en directe els que els dies de demà seran els grans protagonistes de l'elit de l'esquí alpí internacional.

Lindsey Vonn s'ho menja tot

Aquests dos grans esquiadors també van començar des de baix. Ningú neix ensenyat i menys en un esport com l'esquí alpí, tant exigent i tan sotmès a diferents condicionants. Lindsey Vonn i Carlo Janka van finalitzar la temporada passada dalt de tot del rànquing de la FIS, ambdós van guanyar la general de la Copa del Món, i ambdós són els dos grans referents a batre. Dels dos, la nord-americana va acaparar tots els títols en endur-se tres de quatre Globus de Vidre en joc, tot i que el seu rendiment parcial va ser menor en eslàlom i gegant, però, la seva regularitat, l'ha dut a ser la millor.

Aquest hivern, el Mundial d'esquí alpí es juga a Garmisch-Partenkirchen (Alemanya)

Darrera d'ella, la seva amiga Maria Riesch. Subcampiona de la general i del descens, l'alemanya va repetir el títol d'eslàlom, havent experimentat un millor rendiment en gegant i súper gegant. Porta dos anys seguits veient a la seva amiga de l'ànima dalt de tot, i deu pensar que ja li toca a ella. En dones, emperò, i com passa sempre, alguns dels grans noms van desaparèixer del top ten en acabar la passada temporada, entrant-hi d'altres. Entre ells, Tina Maze, que va experimentar una gran millora en eslàlom, el mateix cas que Elisabeth Goergl. Les entrades de Kathrin Hoeltzl –al 2009 era la 25è millor esquiadora, i al finalitzar la temporada anterior la sisena, i d'Ingrid Jacquemod, que torna a les posicions d'honor que ostentava al 2007– són les més rellevants. Totes elles, així com Kathrin Zettel –amb dos subcampionats la campanya 2008/2009 i a qui sembla ser que se li resisteix el Globus de Vidre–, i Marlies Schild –tercera en eslàlom i clara favorita a ser la número 1 després d'estar del tot recuperada de la seva darrera lesió– haurien de lluitar per trepitjar el podi, lluita en la que també entrarà de ben segur Tanja Poutiainen, i esperem que hi entrin

Copa del món d'esquí alpí 2010-2011

Julia Mancuso i la ja recuperada Lara Gut. La darrera noia prodigi de l'esquí va estar de baixa el passat hivern i ara, amb nou entrenador, torna més confiada que mai. Una confiança que no haurien de perdre les nostres dues puntes de llança: Carolina Ruiz i Maria José Rienda, amb l'esperança que algunes de les joves esquiadores de la FCEH, Andrea o Laura Jardi, segueixen progressant.

Carlo Janka, precisió suïssa

Sense fer probablement tant de soroll, Carlo Janka va guanyar el Globus de Vidre de la general de la Copa del Món amb gairebé cent punts de diferència sobre Benjamín Raich. La progressió del suís ha estat fantàstica. Al 2007 ocupava el rànquing 130 de la general, i d'ençà fins aleshores no ha fet res més que millorar, fins al punt de ser el millor en tot, l'esquiador més complet, i proclamar-se subcampionat del món en descens, súper gegant i la combinada. De ser segons qui en sap una estona és en Raich. Actual campió de la combinada, en Benjamín sembla que es desinfla quan arriba l'hora de la veritat. Ha millorat molt en les disciplines de velocitat, però no és el millor de tots des del 2006: porta sent el segon esquiador més complet quatre anys seguits. Curiosament es dona una situació semblant amb Didier Cuche, però amb la tercera posició. Només que millori el seu rendiment una mica en súper gegant i gegant, es podria donar el cas que el suís guanyés la general sense córrer l'eslàlom. Aksel Lund Svindal, si fa no fa, es manté i sempre és una amenaça en qualsevol prova. També en les modalitats més tècniques on cada cop ho fa millor. Ted Ligety repetia per tercer hivern consecutiu al top ten i repetia el Globus de Vidre de 2008 en gegant. Les tres entrades més fortes varen ser les de Marcel Hirscher, Silvan Zurbriggen i Julien Lizeroux. Potser la més espectacular de totes fos la de Hirscher. L'esquia-

Sölden i Levi acullen de nou el primer gegant i el primer eslàlom de la Copa del Món

dor de Salzburg millorava vuit posicions al rànquing i era el sisè millor home en gegant. Enguany se l'ha de seguir. Com també s'haurà d'estar atent a les evolucions de Zurbriggen. Silvan ho ha disputat tot. Ha passat de ser el 18è al 8è millor esquiador i la seva evolució ha estat especialment significativa en eslàlom, on ha pujat fins la tercera plaça, desbancant als tècnics favorits. En aquest grupet, sobretot en eslàlom, sempre hauria de ser Julien Lizeroux. El francès ha entrat per fi al top ten i cada cop té més a l'abast ser campió d'eslàlom. Una fita que els nostres tenen molt llunyana. Els Ferran Terra i Paul de la Cuesta haurien de seguir progressant, com també ho haurien de fer, i de fet ja ho estan fent, Pol Carreras i Xavier Salarich. Ara enrolats dins de l'estructura del team Steffen-S1, amb-dós són dos corredors a seguir. ❄️

Aquest hivern, Marcel Hirscher ha de mantenir la seva progressió

A Lindsey Vonn li faltaven mans per aguantar tants títols

Michael Walchhofer

Ivica Kostelic

Jean-Baptiste Grange

Carlo Janka

Didier Cuche

Rànquing dames temporada 2009/2010

Nom	Total	DH	SL	GS	SG	KB
Lindsey Vonn [USA]	1	1	14	28	1	1
Maria Riesch [GER]	2	2	1	8	9	5
Anja Paerson [SWE]	3	3	16	10	7	2
Tina Maze [SLO]	4	25	6	3	8	14
Kathrin Zettel [AUT]	5	-	2	2	37	14
Elisabeth Goergl [AUT]	6	26	29	20	2	4
Fabienne Suter [SUI]	7	7	-	27	4	6
Kathrin Hoelzl [GER]	8	-	27	1	-	43
Ingrid Jacquemod [FRA]	9	4	-	35	6	-
Andrea Fischbacher [AUT]	10	15	-	17	5	20

Rànquing homes temporada 2009/2010

Nom	Total	DH	SL	GS	SG	KB
Carlo Janka [SUI]	1	2	-	2	6	2
Benjamín Raich [AUT]	2	-	6	3	4	1
Didier Cuche [SUI]	3	1	-	9	8	27
Aksel Lund Svindal [NOR]	4	7	54	8	3	9
Ivica Kostelic [CRO]	5	23	4	21	15	3
Marcel Hirscher [AUT]	6	-	8	-	34	12
Ted Ligety [USA]	7	-	24	1	14	14
Silvan Zurbriggen [SUI]	8	38	3	32	33	4
Julien Lizeroux [FRA]	9	-	2	38	-	10
Michael Walchhofer [AUT]	10	6	-	-	2	33

Aksel Lund Svindal

Canvi de cromos

Com en qualsevol altre esport, quan acaba una temporada, bé, de fet, uns mesos abans, els equips i els esportistes negocien els seus contractes. Davant d'aquesta situació, n'hi ha que segueixen on estaven, i altres, que pels diners o perquè troben que no progressen el que ells voldrien, decidien canviar d'aires. Perquè no us confoneu quans els veieu per la tele –sempre ens quedarà Eurosport!– ara us acostem els més significatius. En homes el que més soroll hagi fet probablement sigui el fixatge d'Aksel Lund Svindal per Head. Es rumorejava i finalment el norueg correrà a partir d'ara dins de l'estructura del Head Ski Team, al costat de Bode Miller, Maria Riesch, Didier Cuche o Lindsey Vonn. "Les proves de producte que vaig fer amb Head van ser molt satisfactòries. El material és sensacional i l'esperit d'equip molt positiu" deia el triple campió olímpic de Vancouver. També passen a Head Werner Heel, Ted Ligety o Kjetil Jansrud. L'arribada d'aquest darrer esquiador estava cantada. Jove norueg amb molta progressió, testa els esquís dels seu amic i referent Svindal, per la qual cosa a Aksel no li podia faltar el seu escuder de confiança.

En nois aquests han estat els canvis més significatius, al marge de les renovacions d'alguns altres noms que no semblaven tant segures. En noies, Völkl és la marca que ha mogut més fitxa. A la incorporació en homes de l'eslalomista Wolfgang Hörl, cal sumar en noies la de l'extrovertida, maca i bona esquiadora Julia Mancuso. La nord-americana és la punta de llança d'un equip en el que també hi són Fanny Chmelar, Nina Perner, Rabee Grand i Aline Bonjour. I el que havia estat l'estendard de Völkl les darreres temporades, Tanja Poutiainen, passa a Fischer. La finesa és tota una garantia de ser amb les millors, té tres Globus de Vidre, i al seu costat hi haurà les joves Sanni Leinonen i Lena Dürr. Tanja aura de lluitar dur amb la resta de rivals, i entre elles Sandrine Aubert. La francesa, la quarta millor eslalomista la temporada passada, correrà amb Atomic, camí que també ha seguit la britànica Chemmy Alcott. Pel que diu, ho va tenir clar: "la primera sensació amb els Atomic D2 va ser sensacional. Ràpidament vaig veure que podia millorar el meu rendiment amb aquesta tecnologia". Ara, només resta veure com tot ells i altres esquiadors que no hem esmentat s'acoplen al nou material.